

langewad, ni rummalad on? Sest kui mitto neist
põlgab sedda innimest, kelle armastus tedda kelab,
hukka minnemast, ia hoiab selle pole, kes tedda willet-
tusse süsse juhhatab — kuida ta ni rummal woib olla?

Jah! patto tiusatus seisab meie ees kui marjad,
mis linn: no: paela ette pann:nakse; ja kes selle kuu-
samisse al langed, on kui rummal lind mis peala
lähhab — arwago ta ennast eht kui targaks: Igga
teine, kes ennast ei lasse patto uoust petta, on tem-
mast targem. — Kui mitto kõnnib praego hilpudes
ja närrib arms:kannikast, kes seddaenne soias rides
käs ja leiwal olli; agga siis ifka weel parremat ih-
haldas, ja sepärrasi sedda ei moistnud kinnipid-
dada mis kä olli. Sago nisugguste läbbi igga teine
targaks kes seddawisi praego ifka weel parremat
tahhab, et ta kül jo rahhul woiks olla. Sest murre
ja waew on siin ma:ilmas iggaühhele felttimehheks
— rousko inimenne eht kui sureks. Kui siis agga
ni sugune foorm peal on, mis suda me kanda,
siis argo katsugo teadmatta fergemat foorma ütsti,
ja hoides ennast iggaüks agga patto foorma eest. Sest
mitto eht naerab sedda jutto, kes isse patto odda süd-
dames kannab mis kibbedamat wasso teeb, kui wan-
na mori usgesed. — Kas ussud nüüd, ei Larenst
moor ni rummal wois olla? —

Seon Kolstru Kannari
Jago Kangio Jamma
Kalenter